

“మానసా! భుజంగరావుగారు కబురుచేశారు. ఏదో ఉద్యోగం వుందంట - వెళ్ళి కనుక్కురా” అంది శారద పాపకు పొడరు రాస్తూ.

బదులేమి ఇవ్వకుండా పుస్తకాలు సర్దింది మానస.

ఏ సమాధానం చెప్పని మానసకేసి కోపంగా చూస్తూ “కూర్చొని తింటానికి నీ బాబుసామేమీ లేదు ఇక్కడ. వెళ్ళి ఆ ఉద్యోగం సంగతి కనుక్కొని అదైనా నిలుపుకో. ఆయన మంచిమనిషి కాబట్టి ఏదో ఒక ఉద్యోగం చూడటం, నీవు చేయకుండా పోవడం. ఈసారి ఉద్యోగంలో చేరకపోతే ఇంట్లో వుండనవసరంలేదు” అని విష్కర్షగా చెప్పింది శారద.

మనసుంటే చెప్పవే ఓ మానసా!

“తనకు జరిగే అన్యాయం తన శత్రువుకు కూడా వద్దని భావించే కరుణామయి స్త్రీ”

శారద మాటలకు కన్నీరు వస్తుండగా “అదికాదు వదినా, ఆయన ప్రవర్తన సరిగ్గా వుండటంలేదు. చాలా అసభ్యంగా వుంటోంది” అంది మానస.

“ఉండదమ్మా! వుండదు. ఎందుకుంటుంది? పిలిచి ఉద్యోగం ఇస్తున్నాడు కదా! అందుకనే ఆయన ప్రవర్తన మంచిది కాదని తప్పించుకోవాలని చూస్తున్నావు. నీ కల్లబొల్లి మాటలకు నేను కరగను. నోరూముకుని వెళ్ళి మాట్లాడు” అంది శారద.

మౌనంగా లేచి భుజంగరావుగారింటికి బయలుదేరింది మానస.

* * *

‘రామ్మా! రా!’ అని ఆప్యాయంగా పలుకరించింది అన్నవూర్ల. ఆమె ఆప్యాయత, కళ్ళలోని కరుణను చూస్తుంటే ఇటువంటి బంగారంలాంటి భార్యను మోసం చేయడానికి ఆ మనిషి కెట్లా మనసాప్యతుందో అర్థంకాదు మానసకు.

“మీ అంకుల్ పైన వున్నారు. నీతో మాట్లాడాలని కబురు చేశారు. పైకి వెళ్ళమ్మా” అంది అన్నవూర్ల.

“మీరు రండి అంటే” అంది మానస.

“ఇప్పిరోజుల పరిచయమైనా

అంత మొహమాటం ఎందుకమ్మా? అంకుల్ పైన ఎదురుచూస్తుంటారు వెళ్ళమ్మా” అని లోపలికి వెళ్ళిపోయారు.

విధిలేక పైకి వెళ్ళింది మానస. అడుగుల చప్పుడు విని “ఓ మానసా! మవ్వా రా! రా! నీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నా” అన్నాడు భుజంగరావు.

సమాధానం చెప్పకుండా నేలవైపు చూస్తున్న మానస సుద్దేశించి “వీవంటి నాకు చాలా ఇష్టం. ఇకనైనా ఒప్పకో నా షరతులకు” అన్నాడు.

ఆ ప్రశ్న వినవట్టి “ఏదో ఉద్యోగం వుందన్నార ట కదా!” అని అంది మానస.

“మానసా! నీవు నన్ను దాటి ఎక్కడికీ వెళ్ళలేవు. నీకు ఉద్యోగం తప్పనిసరి. ఈ ఊరికే పెద్ద బిజినెస్ మేగ్నెట్ అయిన నన్ను కాదని నీకెవ్వరూ ఉద్యోగం ఇవ్వరు. ఆఫ్ఫీల్ పదవతరగతి పాపైన నీకు ఎక్కడైనా ఉద్యోగం సంపాదించే స్థితి వుందనుకోను. కాబట్టి నీకు ఏదారి లేక నా దారిలోకే రావాలి” అన్నాడు భుజంగరావు.

అవమానంతో మొహమంతా కందిపోగా వడివడిగా బయటకు వచ్చేసింది మానస

* * *

చెదరిన మనసుకు ఊరట

(తరువాయి 64 పేజీలో)

